

Filmaaja

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

Filmi- ja Videokuvaajien Liiton SM 2019 -Filmifestivaali
pidettiin lauantaina 13.4.2019 Kouvolassa

SM-KILPAILUT S 4-5

MUISTOJEN MEDALJONKI S 9

PETRI SUOMISEN RETKET SÄÄSIKESKUKSESSA S10-11

ELOKUVA PUNAISESTA MUOVIPUSSISTA S 12-13

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	3
Filmi- ja videokuvaajien liiton kilpailut	4-5
Tuomaristoesittely	6-7
Liiton yhteystiedot	8
Muistojen medaljonki	9
Petri Suomisen retket	10-11
Punainen muovipussi	12-13
Kameravertailu	14-15
Yhteystiedot	16

Hyvät harraste-elokuvaajat!

Filmi- ja Videokuvaajien liiton tämänkertainen filmifestivaali pidettiin Kouvolan Kuusankoskella 13.4. Festivaaliin oli ilmoittautunut 30 elokuvaa, yhteensä noin 5 tuntia. Näistä elokuvista pystyttiin näyttämään 19 elokuvaa. Yleisöä Kouvolan Kuusankoskitaloon oli saapunut runsaasti. Kouvolan videokuvaajat olivat tehneet kovasti työtä festivaalin onnistumiseksi. Kirkkonummen Videoharrastajat järjestivät tänä vuonna ilmoittautumisen ja tuomarinnin. Festivaalissa nähtiin monenlaisia mielenkiintoisia elokuvia ja festivaali jäi varmasti kaikkien osanottajien mieleen onnistuneena tapahtumana. Tuomariston ammattitaito festivaalissa tuli hyvin esille. Minulle jäi erityisesti mieleen festivaalissa paikalla olleen tuomarin toteamus: elokuva on hyvä, jos lopputekstien jälkeen elokuvasta jää mieleen jotakin mietittävää tai pohtimisen arvoista.

Tällä kertaa filmien joukosta jäi mieleen erityisesti 'Muistojen medaljonki', joka kertoo elämäkokemusta omaavien naisten kertomuksen omista muistoistaan hienolla ja kunnioittavalla tavalla.

Sakari Mäkelä oli saanut myös tänä vuonna nuoria elokuvantekijöitä Järvenpäästä mukaan omilla elokuvillaan. Sakarin lukio-oppilaista on kasvamassa lahjakkaita ammattilaisia tai vähintään harrastajia.

Festivaalin yhteydessä pidettiin myös liiton vuosikokous. Vuosikokous valitsi lähes samat henkilöt jatkamaan hallituksessa.

Parhaiten SM-festivaalissa menestyneet elokuvat pääsevät Unica-festivaaliin, joka tänä vuonna järjestetään Hollannin Zeistissa elokuun viimeisellä viikolla. Unicaan valitut elokuvat on valittu. Valinnat ovat nähtävissä toisaalla tässä lehdessä.

Myös ensi vuonna filmifestivaalin tapahtumat on jaettu kahdelle yhdistykselle. Järjestäjinä ovat Helsingin Filmi- ja videokuvaajat ja Lahden videokuvaajat. Ilmoittautumiset ja tuomarinnin hoitavat Helsingin Filmi- ja videokuvaajat, kun taas Lahden videokuvaajat järjestävät parhaiden elokuvien esitykset ja kokousjärjestelyt. Lahdessa on hyvät esitystilat.

Pentti Kemppinen
Puheenjohtaja

Teksti: Pekka Mauno

Suomen Filmi- ja Videokuvaajien Liiton SM-kilpailut Kuusankoskella 13.4.2019

Kilpailutöiden esityspaikka oli Kuusankoskitalon Voikkaasali. Sen puitteisiin ja tekniikkaan katsojat olivat tyytyväisiä. Kilpailutöiden tuomaroinnin hoitivat Kirkkonummen Videoharrastajat ja esityspaikan järjestelyistä vastasivat Kouvolan Videokuvaajat.

Tuomareista oli paikalla Finn Lyckoberg. Muut tuomarit Heikki Takkinen ja Kari Leponiemi esittäytyivät videoiden välityksellä. SM-kilpailut avasi Kouvolan Videokuvaajien puheenjohtaja Pekka Mauno. Avauksessaan hän sanoi, että videokuvaajat tekevät hyviä videoita ja samalla arvokasta dokumentointityötä kuvaamalla kotiseutuaan, perhettään ja yleensäkin maailman muutosta. Yhtenä parhaana esimerkkinä hän mainitsi Lahden suurta menestystä saaneen 'Lemmenlatu'-dokumentin. Hän totesi myös, että näiden töiden arvo nousee vuosien myötä kohisten. Myös tuomaroinnin hoitaneen Kirkkonummen Videoharrastajien puheenjohtaja Tuula Äärelä käytti alussa puheenvuoron.

Kirkkonummen
Tuula Äärelä

Tapahtuma alkoi aamukahvilla ja varsinainen festivaali klo 10. Ruokailun jälkeen klo 13. esitykset jatkuivat. Esitysten jälkeen tuomariston edustaja Finn Lyckoberg käytti puheenvuoron, jossa analysoi kilpailutöitä ja kannusti harrastajia tekemään elokuvia. Palkinnot jakoivat liiton puheenjohtaja Pentti Kemppinen, Finn Lyckoberg ja Pekka Mauno.

Palkintojen jaon jälkeen pidettiin liiton vuosikokous, jossa päätettiin mm., että ensi vuonna esitykset hoitavat Lahden Videokuvaajat ja tuomaroinnin hoitaa Helsingin Filmi- ja videokuvaajat. Kilpailutyöt näyttivät taas, miten vahva vaikuttaja elokuva tai videoesitys voi olla.

Tuomariston edustaja
Finn Lyckoberg
sekä Pentti Kemppinen
ja Pekka Mauno

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN SM-KILPAILU 2019

TUOMARIT:

Heikki Takkinen, elokuvaohjaaja, tuottaja, toimittaja, käsikirjoittaja, opettaja, saanut Jussi-palkinnon 1991.

Kari Leponiemi, toimittaja, videokouluttaja, videokuvausalan pitkänlinja harrastaja ja ammattilainen, joka toiminut sekä kuvaajana, leikkaajana ja ohjaajana.

Finn Lyckoberg, elokuvaohjaaja, käsikirjoittaja, tuottaja.

Filmi- ja videokuvaajien liiton SM-kilpailu 2019 Lopputulokset

AVOIN SARJA:

1. Ismo Kiesiläinen: Punainen muovipussi
2. Joonas Poikonen: Boat fiction
3. Hamid Al-Sammarraee: Online

Kunniamaininta: Leena Luostarinen, Kari Nuolinko: Jokin meissä

DOKUMENTTISARJA:

1. Tarja Pyhähuhta: Muistojen medaljonki
2. Petri Suominen: Shooting Ospreys
3. Joonas Poikonen: Klovni

Kunniamaininta: Heikki Mäntylä: Elämyksiä ja oivalluksia

NUORTEN SARJA:

1. Ville Salonen: Pariton
2. Onni Pusa: Blue Carpet

MINUUTTISARJA:

1. Hamid Al-Sammarraee: Red
2. Seppo Pessa: Space Boys

A-sarjan voittaja Ismo Kiesiläinen
piti puheenvuoron.

Ville Salonen

SM-2019-KILPAILUN RAUTAINEN TUOMARISTO

Teksti: Ulla-Maija Lilja, tuomariston sihteeri

Tänä vuonna oli Kirkkonummen videoharrastajat ry:n vastuulla hankkia SM-kisojen tuomarit ja hoitaa tuomarointi. Olemme ylpeitä hankkimistamme tuomareista; elokuvaohjaaja- tuottaja- opettaja Heikki Takkisesta, valokuvaaja-toimittaja-pitkänlinjan elokuva-alan harrastaja Kari Leponiemestä sekä elokuvaohjaaja Finn Lyckobergistä.

Kaikki kisoihin osallistuneet 30 elokuvaa ladattiin FVL:n driveen ja tuomareille annettiin linkki, jotta he saattoivat tutustua omalla ajallaan kaikessa rauhassa kilpailuelokuvaan. Aiemmin liiton kisoissa on arvostelu suoritettu pisteperusteisesti ja mekin annoimme tuomarien käyttöön ko kaavakkeen, jossa jokainen elokuva arvosteltiin 14 eri kohdassa asteikolla 1-5. Tuomaristomme tutustui elokuvaan ja arvostelukaavakkeeseen. Pisteperusteinen kaavake tuntui raskaalta työkalulta ja siitä luovuttiin yksimielisesti. Tuntui ristiriitaiselta arvostella samalla kaavakkeella fiktoita, dokumentteja ja minuuittelokuvia. Myös asteikko 1-5 tuntui suurelta.

Yhteinen käsittely sarjoittain

Tuomaripalaverissa tuomaristo keskusteli kaikista elokuvista sarjoittain. Elokuva elokuvalta he kävivät läpi kunkin elokuvan kokonaisvaikutelman, onko elokuvassa tarinaa, onko sillä jotain sanottavaa katsojalle, mikä on elokuvan tekijän todennäköinen tavoite, onko siihen päästy, onko ohjaus johdonmukaista, antavatko elokuvan ensi minuutit oikeanlaisen viestin koko elokuvasta, ovatko näyttelijät luontevia, oliko kerronta sujuvaa, olisiko ehkä tiivistäminen parantanut lopputulosta.

Kun polveileva monipuolinen keskustelu oli käyty, tuomarit laittoivat pöydälle kukin oman aiemmin tekemänsä listan elokuvista, joita he arvostivat eniten. Kuinka ollakaan, listat olivat hyvin yhteneväisiä. Pientä poikkeamaa oli ja silloin he perehtyivät kahteen elokuvaan vertaillen niitä tarkemmin keskenään ja yksimielinen palkittujen järjestys löytyi arvioiden ja keskustellen. Tuomaristo oli yksimielinen myös siitä, että harrastajaelokuvia tulee arvostella positiivisesti kannustaen.

Ehkä tärkein tuomarien ajatus oli, että elokuvan tulee jatkua vielä lopputekstien jälkeenkin. Elokuvassa tulee olla jotain sellaista, mikä mietityttää katsojaa, mihin voi palata ajatuksissaan myöhemmin.

Heikki Takkinen, elokuvaohjaaja

Heikki Takkinen on tuottaja, toimittaja ja käsikirjoittaja, joka on työskennellyt mm. elokuvatuotannoissa sekä Yleisradion lastenohjelmissa. Tunnetuin lastenohjelmista on 1970-luvulla tehty 'Noppa'. Nopan aikana hän alkoi myös käsikirjoittaa ja ohjata muita ohjelmia noin 10 vuotta. Sen jälkeen hän tuotti Ylen ulkopuolella pitkiä ja lyhyitä elokuvia. Takkinen on tehnyt myös opetusohjelmia, mm. Opinportti-sarjaa.

Hänet on palkittu Humanismin käsi -palkinnolla vuonna 1991 (elokuvien Kadunlakaisijat, Kiljusen herrasväen uudet seikkailut sekä Viiva Vinita tuottamisesta). Lisäksi hän on saanut Jussi-palkinnon vuonna 1991 elokuvan Kiljusen herrasväen uudet seikkailut tuottamisesta.

-Olen nyt oma työnantajani, joten voin nykyisin tehdä aina sitä, mikä tuntuu tärkeältä ja mielenkiintoiselta. Viimeisin Heikin tuottama ja ohjaama elokuva on 'Anjan lähes erinomainen elämä' vuodelta 2018, elokuva 100-vuotiaasta Suomesta, suomalaisen naisen tarina. Sen ensi-ilta oli Kemissä 17.2.2018. Hyvä elokuva, samoin kuin hyvä kirjakin, on minulle pelkistetyksi hyvä. Kaikki muu on turhaa, sanoo Heikki.

Finn Lyckoberg

-Olen elokuvaohjaaja, taitelijanimeltäni Finn Power. virallisesti Finn Lyckoberg. Alkuperäiseltä nimeltäni olen Jari Nieminen.

Olen ohjannut 21 lyhytelokuvaa ja tv-dokumenttia. Aikaisemmin olen toiminut myös kuvaajana 36 elokuvassa. Lisäksi olen ohjannut ei- fiktiivisiä tv-sarjoja sekä toiminut kuvaajana myös niin fiktiivisessä tv-sarjassa kuin TV:n reality-sarjassa.

-Olen valmistunut elokuvataiteen maisteriksi Aalto- yliopiston (silloin Taideteollisen korkeakoulun) elokuvataiteen osastolta 1996. Lisäksi olen käynyt eurooppalaisen EAVE elokuvatuottajakoulutuksen 1995. Vuonna 1986 ennen elokuvaopintojani voitin FVL:n SM-kilpailun jaetun ensimmäisen sijan fiktiivisellä Lauantai-illan huumaa lyhytelokuvalla. Osin siksi suostuin vuoden 2019 SM-kilpailun tuomariksi.

Finn Lyckoberg

Kari Leponiemi, toimittaja ja elokuvan monitoimitaitaja

Kari Leponiemi on videokuvausalan pitkän linjan harrastaja ja ammattilainen, joka on toiminut sekä kuvaajana, leikkaajana että ohjaajana. Nykyisin toimittajana työskentelevä Leponiemi on myös suosittu videokouluttaja.

Hän on tehnyt elokuva- ja videoalan yrityksissä tv-ohjelmia, dokumentteja ja yritysohjelmia. Hän on ollut myös AV-alan kouluttajana (Yleisradio RTI, ammattikorkeakoulut, työväenopistot) sekä kirjoittanut alan perusteoksen 'Videokuvaus - taitoa ja tekniikkaa'. Harrastajan into ja uteliaisuus yhdistettynä ammattilaisen kokemukseen ja alan yleiseen tietämykseen ovat tarjonneet aitiopaikan kirjoittaa kirja, joka soveltuu niin alan harrastajalle kuin alaa opiskelevallekin. Kirja käy läpi ennakkosuunnittelun, kuvaamisen ja äänittämisen kannalta olennaisia perusasioita. Koska tekniikka on samaa niin harrastelijoille kuin ammattilaisillekin, soveltuu kirja hyvin vasta-alkajista elokuva-alaa opiskeleville tai muutoin asiaa vakavasti suhtautuville.

-Viime aikoina olen toimittajana kirjoittanut lehtiartikkeleita yleis- ja erikoislehtiin (matkailu, henkilöhaastattelut, laitetestit, opastavat artikkelit) sekä ottanut valokuvat omiin juttuihini. Tyylini on selkeän asiallinen, Kari kertoo.

Kari on toiminut mm. Kamera-lehden toimittajana ja kirjoittanut mielenkiintoisia artikkeleita mm: 4k-videokamerat, Drone – Kuvia lintuperspektiivistä, Liitopuvulla ilmojen halki ja Järven tarina.

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITON YHTEYSTIEDOT

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM- OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUDET

Valittu 13.4.2019

PUHEENJOHTAJA PENTTI KEMPPINEN

sähköposti: etunimi.sukunimi(at)kolumbus.fi, puh. 040-555 4951

VARAPUHEENJOHTAJA TAUNO LAKKALA

sähköposti: saimaafilms(at)gmail.com, puh. 040-7661499
Rahastonhoitaja Pentti Kempainen (OTO)

HALLITUS

Pentti Kempainen, Helsinki, puheenjohtaja

Tauno Lakkala, Lappeenranta, varapuheenjohtaja

HALLITUKSEN KOKOONPANO (6 JÄSENTÄ JA VARAJÄSEN).

UUDET VALITUT JÄSENET KAUDELLE 2019-2020

Tauno Lakkala, varajäsen Vesa Suuronen, SaimaaFilms

Pekka Mauno, varajäsen Ari Rahikainen, Kouvola Videokuvaajat

Kaarlo Lindroth, varajäsen Jari Lindroth, Lohjan Filmi- ja Videokuvaajat

JATKAVAT KAUDEN 2019

Antero Teittinen, varajäsen Kari Nuolinko, Mikkelin harraste-elokuvaajat

Tuula Äärelä, varajäsen Päivi Mäkelä, Kirkkonummen Videoharrastajat

Keijo Skippari, varajäsen Kari Vähävuori, Lahden Videokuvaajat

Muistojen medaljonki synnytti minussa ohjaajana tarpeen lähestyä Omaishoitajien
Markea - vanhenemista ja selviytymistä menetyksestä valoon taiteen keinoin.
Heidän tarinansa inspiroi minua.

Elämäkokemukset omine muistoinen antavat mahdollisuuden tulla nähdyksi.
Heidän rohkeutensa ja aitoutensa on herkistävä kokemus.

Kaikille heille luonto ja rakkaudelliset vuodet ovat kaunis muisto.

Muistojen Medaljongin työstäminen toi myös minut lähelle vanhenemista.
Kuljimme yhteisen matkan tiiminä lujittuen.

Kangasniemen kaunis luonto on puhutteleva
eri vuodenaikoina.
Luonto on ollut heille kaikille myös osa selviyty-
mistä.

Kuvaajana Hamid Al-Sammarraee on taituri joka
osaa katsoa samaan suuntaan yhteisessä
teoksessamme.

Hänen taiteellinen ja rohkaiseva persoonallisu-
utensa oli meille kaikille merkittävä kokemus.

Käsikirjoittajana Lea Suopelto täydensi teosta.

Läsnäolo ja aitous ovat läsnä. Me vanhenemme,
mutta muistot kantaa elämäämme.

*Tarja Pyhähuhta
Näyttelijä, ohjaaja
FIA*

Muistojen medaljongin tekijät Hamid Al-Sammarraee,
Lea Suopelto ja Tarja Pyhähuhta.
Valokuva Kari Nuolinko

PETRI SUOMISEN RETKET SÄÄSIKESKUKSESSA

Teksti: Petri Suominen

Olen videokuvauksen ohella myös innokas valokuvaaja, ja erityisesti minua kiinnostaa valokuvauksessa maisemat ja eläimet. Niinpä täyttäessäni 50 vuotta pari vuotta takaperin, eräs mieluisa lahjani oli lahjakortti Kangasalalla sijaitsevaan Pohtiolammen sääsikeskukseen.

Sääsikeskus on yksi parhaita paikkoja koko maailmassa ottaa lähikuvia ihan villeistä sääksistä, jotka käyvät ruokailemassa niitä varten pidetyllä kirjolohialtaalla. Niinpä aloitin lahjakortin käytön menemällä keskukseen ihan valokuvausmielessä eräänä elokuisena aamuna 2016. Tällöin menoa katsellessani sain ajatuksen, että tästä paikasta ja sääksien kuvaamisesta olisi hyvä tehdä jokin lyhyt dokumenttifilmi.

Niinpä aloitin projektin huhtikuussa 2017. Kuvittelin että tehdään yksi reissu ja homma on pakettissa. Ihan näin helppoa se ei kuitenkaan ollut, ensinnäkin tuohon aikaan oli aivan kamala sää, taivaalta tuli räntää ja sääksiä ei näkynyt juuri missään. Lisäksi koska olin jo päättänyt, että tämä olisi täysin solo-projekti, minun piti hoitaa sekä videointia että itse valokuvausta. Tämähän toki onnistuisi, jos sääksiä olisi syöksymässä altaaseen jonoksi asti, mutta tämä ei kuitenkaan siis ollut tilanne. Niinpä jouduin palaamaan melko tyhjin käsin ensimmäisestä yrityksestä.

Toinen yritys oli sitten elokuussa 2017, ja tällä kertaa eri kojusta. Ihan yhtä lähelle en päässyt kuin ensimmäisellä kerralla, mutta tällä kertaa sääksiä oli kuitenkin paikalla jo ihan mukavasti. Nyt sain jo melko hyvää materiaalia, mutta koska varsinkin valokuvat oli melko kaukaa otettuja, päätin että filmiä varten tarvitaan kyllä vielä myös muuta kuvamateriaalia, siispä vielä elokuussa 2018 päätin tehdä yhden reissun jonka aikana sain sitten kuvattua kaiken tarpeellisen.

Sääksien pyyntitavat

Vastoin ensikuvitelmiäni, iso osa ajasta meni odotellessa. Yleensä sääksi ei nyt täysin yllättäen ilmesty, vaan se ensin laskeutuu jollekin lammen lähellä olevista kelo-oksista tähtäilemään. Niinpä käytin odotusajan erilaisen avustavan materiaalin kuvaukseen. Pelkkä filmi lampeen syöksyvistä sääksistä ei olisi läheskään niin mielenkiintoinen, joten kuvasin materiaalia myös miljööstä, odotelun tuskasta ja muista linnuista, joita lammella vieraili. Iso ongelma sääksien videokuvauksessa oli niiden tapa istuskella paikoillaan jopa tunteja ennen kuin ne tekevät muutaman sekunnin syöksynsä. Tätä ei tietenkään voinut koko ajan nauhoittaa, tässä tuli oivaksi avuksi kameroissa nykyisin löytyvä 3-5 sekunnin ennako.

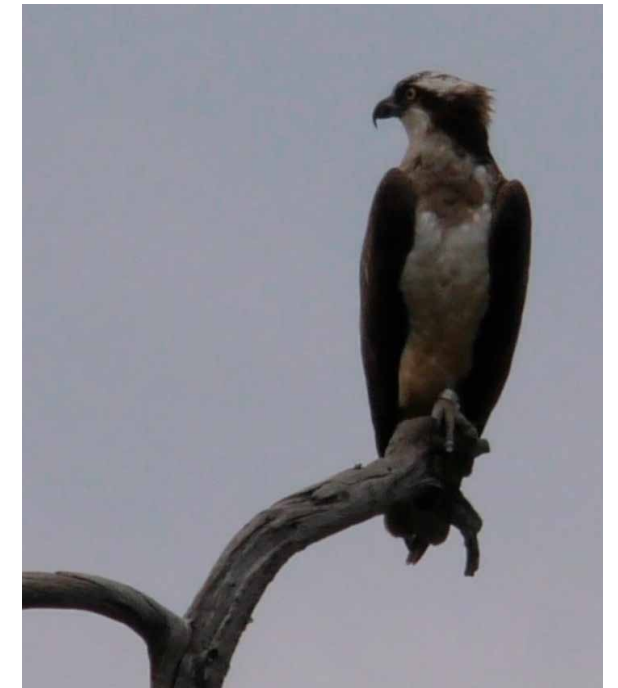
Tämä mahdollisti oksalla istuvan linnun jatkuvan tähtäyksen, ja kun se päätti lähteä liikkeelle, niin siinä vaiheessa painettiin REC-nappulaa. Kameralla oli jo tallessa tapahtumat 5 sekuntia ennen tätä.

Lopuksi oli pitkä urakka materiaalin koostamiseksi. Videota oli tuntikausia, kuviakin useampi sata. Materiaalin perusteella päätin leikata elokuvan siten, että siinä kävisi ilmi juuri tämä pitkä odottelu, ja se että matkoja piti tehdä monta.

Kärsivällisyys koetuksella

Sääksen kuvaaminen, niin videolle kuin still-kuvina, osoittautui paljon vaikeammaksi kuin ensin kuvittelin. Ensimmäiset otokset syöksyvistä sääksistä menivät täysin pieleen, koska syöksyvän linnun pitäminen kuvan keskellä osoittautui todella vaikeaksi.

Vielä vaikeampaa oli pysäyttää kameran liike juuri sillä hetkellä kuin lintu osui veteen, tästä ei tullut yhtään täydellistä otosta, kameran jatkuva liike näkyy myös filmiin päätyneissä otoksissa.

Still-kuvissa haasteena oli yllättävän vähäinen valo. Koska lintua piti kuvata todella lyhyillä valotusajoilla (1/1000 ja nopeampi) piti myös kameran ISO-arvoa tuupata ronskilla kädellä ylöspäin. Käytännössä ISO 3200 ei ollut mitenkään poikkeuksellinen lukema, onneksi nykylukemat tekevät tuolla arvolla vielä ihan siistiä jälkeä. Lisäksi sarjakuvauksessakin pitää osata käynnistää sarja juuri oikealla hetkellä, jotta saa sen haluamansa kuvan. Todella helposti paras kuva olisi ollut kahden sinänsä ihan hyvän kuvan välissä.

Sääksien kuvaaminen oli todella mielenkiintoista, ja tarkoituksena on suunnata Pohtiolammelle vielä tulevaisuudessakin. Tosin jatkossa pelkkä still-kamera mukana.

ELOKUVA PUNAISESTA MUOVIPUSSISTA

Teksti ja kuvat: Ismo Kiesiläinen

Edellisen elokuvamme julkaisusta oli kulunut jo neljä vuotta. Aikaa yhteiseen harrastukseen oli yhä vaikeampi löytää. Viimeiset vuodet olivat kuluneet elokuvateorian ja -kasvatuksen äärellä. Tarve päästä tekemään elokuvaa itse ja käytännössä oli yhä painostavampi.

Silloin elokuva leijaili vastaan Keilaniemen rannassa pimeänä talvi-iltana. Pian uudestaan Hämeentiellä. Jo aiemmin Vallilassa ja Töölöntorilla. Vielä eräänä tuulisena päivänä se vilahti Kalasatamassa. Tämä elokuva halusi tulla pyydystetyksi.

Seuraavassa kerron elokuvaryhmäni Ihmiskunnan ainoan toivon uuden lyhytelokuvan, **Punaisen muovipussin** käsikirjoittamisesta. Toivon, että annat omille ajatuksillesi tilaa ja jatkat tästä eteenpäin vasta, kun olet katsonut elokuvan. 13-minuuttinen elokuva on vapaasti katsottavissa 'Ihmiskunnan ainoa toivo' -ryhmän kotisivuilta.

Kohtaamisia muovipussien kanssa

Muistatte varmaankin American Beautyn muovipussikohtauksen. ”Do you want to see the most beautiful thing I ever filmed?” Nörttipoika näyttää naapurintytölle kuvaamansa videon, jossa muovipussi tanssii syystuudessa.

Nämä muovipussit olivat alkaneet seurata minua. Eräänä tuulisena iltana marraskuussa kävelin Töölöntorin halki. Tiellä pyöri American Beautysta karannut valkoinen muovipussi. Se kutsui heti kuvaamaan. Kun kaivoin puhelimen taskusta, en vielä arvannut millaisen näytöksen tuo vaatimaton muovisuikale aikoi minulle järjestää.

Seuraavana kesänä matkalla töihin näin muovipussin pyörivän puiston halki lännenelokuvan aavikkopallona. Ehdin juuri ja juuri saada sen kiinni kameralla. Pieni pysähtyminen juuri kuvan rajauksen reunalla jäi harmittamaan, mutta en töiden takia ehtinyt jäädä kuvaamaan uusintaottoa ja pussikin oli jo mennyt.

Kevättalvella lähdimme ystävän kanssa katsomaan uusia Länsimetron asemia. Keilaniemessä rakennustyömaan laidalla muovinriekale tuli varovasti kohti. Se kietoutui jalkoihin kuin lemmikkieläin. Myöhemmin keväällä Hämeentiellä Voima-lehden toimituksen edessä eräs hyvin tavallinen läpinäkyvä muovipussi kutsui taas kuvaamaan. Seurailin sitä tovin, kunnes ohikulkija nappasi pussin mukaansa. Minne hän vei sen? Mitä sitten tapahtuu?

Tärkeintä on toimiminen ryhmänä

Hämeentien tapauksen jälkeen aloin pohtia pakkomiellettäni muovipussien kuvaamiseen. Minun välineeni pohtimiseen on elokuva. Pitäisi siis tehdä elokuva henkilöstä, jolla on pakkomielle muovipussien kuvaamiseen. Kuka hän on? Miksi hän kuvaa muovipusseja? Mitä hän tekee, kun ohikulkija vie muovipussin mukanaan?

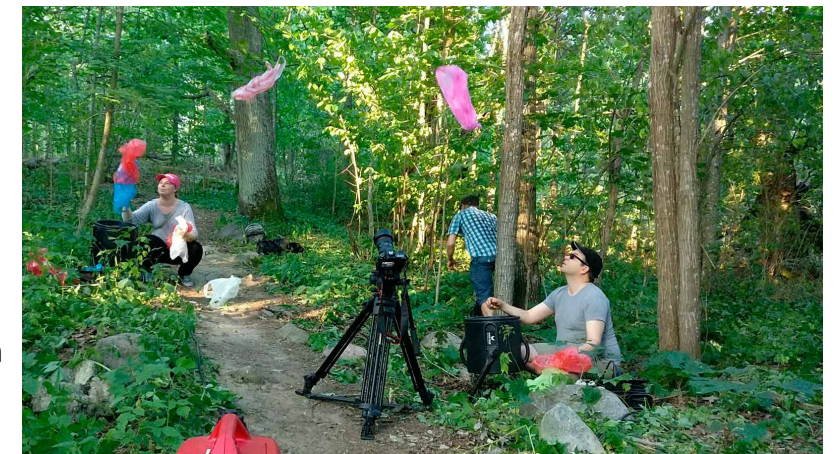

Talvella olin katsonut 5-vuotiaan tyttärenti kanssa ranskalaisen Oscarilla ja Kultaisella palmulla palkitun lyhytelokuvan *Le ballon rouge* (1956), jossa kiusattu koulupoika ystävystyy punaisen ilmapallon kanssa. Voisiko samanlaisen elokuvan tehdä muovipusseista?

Seuraavaksi tuli tuulinen kesäkuun päivä Kalasatamassa. Matkalla hammaslääkäristä näin ison rakennustyömaan muovin lepattavan tuulessa kuin se olisi yrittänyt lähteä lentoon. Minne se oli menossa? Soitin saman tien lähellä asuville ystäväilleni, Nikolle ja Pinjalle, ja kysyin huvittaisiko heitä pohtia hetki muovipusseja. Istuimme olohuoneessa, katsoimme kalentereitamme ja päätimme kuvata elokuvan.

Ympäristöelokuvan varjo

Hahmottelimme vanhanaikaista ranskalaista elokuvaa ihmisen ja muovipussin kohtaamisesta. Mukaan tuli sävyjä elokuvista, joissa yksinäinen lapsi kiintyy villieläimeen (esimerkiksi Ken Loachin Kes). Mutta kuten aiemminkin elokuvissani, minua alkoi kiinnostaa enemmän tarinan sivuhenkilö – siis muovipussi. Kuka hän on? Minne hän on matkalla? Mitä hän ajattelee kuvaamisen kohteena olemisesta? Voivatko ihminen ja muovipussi olla ystäviä?

Ympäristöelokuvan varjo hämärsi jatkuvasti ajatuksia. Voiko vuonna 2018 tehdä muovipusseista muuta kuin ympäristövalistuselokuvan? Miten se tehdään? Sanoman pelosta tulikin hyvä työkalu ajatusten rajaamiseen. Kaikki ajankohtainen ympäristökeskustelu piti rajata pois.

Eräänä päivänä Asema-aukiolla kuvaan lensi lisää muovipusseja, Hitchcockin lintuja kukaties. Työnsin ne väkisin syrjään. Muovipussien invaasio veisi katsojan ajatukset väkisin ympäristökysymyksiin.

Mutta... entä jos muovipussit eivät olisikaan tulossa – vaan menossa? Silloin kaikki palaset tuntuivat loksahtavan kohdalleen.

'Punainen muovipussi' julkaistiin 13.1.2019. Se on vapaasti katsottavissa 'Ihmiskunnan ainoa toivo' -ryhmän sivuilta. Muovipusseja lennätettiin pääosin kahdella vuokratulla tuulikoneella, joihin saatiin virta aggregaatista. Joissain kuvissa käytimme luonnontuulta. Esimerkiksi liikenteen seassa muovipussi kulkee ilman minkäänlaista ohjausta. Kolmessa kuvassa käytimme siimaa.

Sony FDR-AX700 vastaan Canon LEGRIA GX10

Teksti ja kuvat Kari Leponiemi

Mitä uudet 4K-videokamerat tarjoavat? Vertailussa Sonyn FDR-AX700 ja Canonin LEGRIA GX10.

Ensimmäisen kuluttajaluokan 4K-videokameran toi Sony markkinoille keväällä 2014. Tuolloin kyseessä oli Sony FDR-AX100, jonka hintaluokka oli 2 000,- euroa. Selkeä seuraaja tälle on uusi, viime syksyllä 2017 esitelty FDR-AX700 -malli. Samoihin aikoihin Canon esiteli vastineensa, LEGRIA GX10.

SONY

Sony FDR-AX700 on parannettu versio 2014 esitellystä Sony FDR-AX100 -mallista. Objektiivi on sama (9,3-111,6 mm), jolloin polttovälin kinovastaavuus on 29-348 mm. Suodinkierre on 62 mm. Kameran runko on hieman paksumpi, käyttövivut ovat pääasiassa samat, mutta niitä on tullut muutama lisää. Näistä tärkein on joystick, jolla on kätevä säätää asetuksia kameran valikossa (lcd-ruudulla tai etsimessä). Edeltävän mallin menu-valikko oli sekava ja kosketuskäyttöinen, eikä se näkynyt kameran etsimessä. Uusi valikko on tuttu Sonyn edullisimmista ammattimalleista (PXW-Z90 hinta 3 400,-). Selkeä valikko auttaa löytämään oikeat asetukset myös nopeassa elokuvatuotannossa.

Toinen tärkeä uudistus on näyttöjen parantunut resoluutio. Edeltävän mallin lcd-ruudun 0,9 miljoonaa pikseliä on korvattu uudessa mallissa 1,5 miljoonalla. Etsimen 1,4 miljoonaa pikselimäärää on kasvatettu 2,3 miljoonaan. Parannukset ovat merkittäviä. On ensiarvoisen tärkeää, että kuvanlaadusta ja varsinkin kuvan terävyydestä voi varmistua jo kuvausvaiheessa.

Sony AX700 tallentaa useita eri videotuotantoja. Paras tallennuslaatu 4K UHD (3840x2160) onnistuu 24p ja 25p muodossa kummallakin valittavissa olevassa bittinopeudella (60/100 Mbit/s).

Valinnasta riippumatta tallennus on 8-bittistä ja värinäyteytys on muotoa 4:2:0.

Uutta on myös kaksi muistikorttipaikkaa. Nyt voi saman tallennuksen tehdä kahdelle kortille samanaikaisesti (varmuuskopio) tai asetuksista valita tallennuksen jatkumaan B-kortilla A:n tultua täyteen (ei vaaraa tallennustilan loppumisesta pitkässä tallennuksessa).

Ellei erityistä syytä ole, kannattaa aina käyttää parasta tallennuslaatua. Mikäli kameraan asetettu muistikortti ei hyväksy 100 Mbit/s -tallennusta, ei kannata luopua kuvausaikeista, vaan on syytä kokeilla hitaampaa 60 Mbit/s -valintaa. Silmäääräisesti ei näiden kahden eri asetuksen välillä huo-
maa eroa.

Tässä yhteydessä on todettava, että Sony luokittelee AX700-mallin harrastajaluokkaan. Mikäli suunnitelmissa on ammattimaisempi tai ainakin vaativampi tuotanto, on tästä kamerasta olemassa Z90-versio, johon on lisätty muutama ammattilaista kiinnostava toiminto.

CANON

Canonin LEGRIA GX 10 -malli tuli markkinoille samoihin aikoihin Sonyn kanssa. Ulkonaisesti Canon on samantyyppinen handycam-kamera, kuin Sony. Painoa Canonilla on hiukan enemmän, samoin se on paksumpi. Ominaisuuksiltaan kamerat ovat hyvin lähellä toisiaan, joten Canonin kohdalla onkin järkevämpää puhua siitä, miten se eroaa Sonysta, kuin alkaa luetella kameran ominaisuuksia.

Ehkä tärkein ero kameroiden välillä on Canonin laajakulmaisempi objektiivi. Objektiivin polttovälin (8,3-124,5 mm) kinovastaavuus on 25,5-382,5 mm (Sonyssa 29-348 mm). Valovoima molemmissa kameroissa on sama. Suurin aukko on f/2,8-4,5 ja pienin f/11.

Canonissa on Sonyn lailla kaksi muistikorttipaikkaa. Canonilla digitaalinen valokuvalaatu on 3840 x 2160 pikseliä, Sonylla vastaavasti 5024 x 2824 pikseliä. Sonyn suurempi pikselimäärä näkyy Canonia terävämpänä valokuvalaatussa. Canonissa on sen sijaan aukon verran herkempi kenno.

Canonilla eikä myöskään Sonylla ole valokuvien ottaminen videokuvauksen aikana mahdollista. Erikoista on, että edullisemmassa Sonyn AX53 -mallissa tämä onnistuu.

Canon tallentaa Sonyn lailla 8-bittistä kuvaa. Samoin värinäyteytys on sama molemmissa (4:2:0). Canonissa ja Sonyssa on ammattilaiskameroista tuttu seeprakuvio (70/100%), mikä on hyödyllinen apu valotusta tarkkailtaessa.

Canonin merkittävä etu Sonyyn nähden on jälkimmäisestä puuttuva pre rec -kytkin. Toiminnon ollessa käytössä kameran muistipuskurissa on kolme sekuntia videokuvaa, mutta ne tallentuvat muistikortille vasta siinä vaiheessa, kun nauhoitusnappia painetaan. Äkillisissä tilanteissa eivät otoksen ensimmäiset sekunnit mene hukkaan.

Lcd-ruudun pikselimäärä on samaa luokkaa Canonissa ja Sonyssa. Sen sijaan Sonyn etsinkuva (2,3 miljoonaa pikseliä) on Canonin etsintä (1,6 miljoonaa) terävämpi.

Sonyn etsimen koko on myös suurempi kuin Canonin (Sonyssa 0,39 tuumaa, Canonissa 0,24 tuumaa). Kummassakin mallissa on 3,5 mm:n plugi lisämikrofonille. Mikäli kaipaa ammattimaisia XLR-mikrofoniliittimiä, löytyy kummaltakin valmistajalta pykälää kalliimpi malli, jossa nämä ovat irrotettavassa käsikahvassa.

Kamerat käytössä

Kuvanlaadullisesti molemmat kamerat kelpaavat ammattituotantoon. Väritoisto on molemmissa kiitettävää laatua myös hämärässä. Herkkyydessä Canon on aukon verran parempi. Kameroiden vakautus poistivat kävelystä aiheutuvat värähdykset, joten käsivaralta tehdyt kamera-ajot onnistuvat hyvin.

Molemmissa kameroissa on myös mekaaninen neliasentoinen ND-suodin. Canonissa se toimii nappia painamalla sähkömoottorin liikuttamana. Lisämikrofoniliitännän ansiosta kummassakin kamerassa voi käyttää laatuluokan ammattimikrofoneja. Wifi-toiminnon ansiosta älypuhelin voi käyttää kameroiden säätämiseen.

Matkakäyttöön Canon alkaa olla kokonsa ja painonsa puolesta äärirajoilla ja jos kyse on pelkästään lomakamerasta, niin Sony vie voiton. Sen sijaan varsinkin ahtaissa paikoissa Canonin laajakulmaisempi objektiivi on selvästi käyttökelpoisempi. Myös Canonin pre rec -toiminto on erittäin käyttökelpoinen. Luontokuvaaja arvostaa sitä, että pesän suuta kuvatessa riittää, kun kameran käynnistää vasta siinä vaiheessa, kun eläin on jo kurkistanut ulos. Kolmen sekunnin puskurin ansiosta koko tapahtuma on tallessa.

Ehkä tärkein ostopäätökseen vaikuttava tekijä on kameran hinta, ainakin harrastajalla. Canon maksaa noin 2 150 euroa (Verkkokauppa) ja Sony 2 000 euroa (Verkkokauppa ja Rajala). Ammattilaisella valinta painottuu Canoniin, mutta puhdas harrastaja pidättäytyy Sonyssa.

Jäsenyhdistysten yhteystiedot

Liitto toimii valtakunnallisena harraste-elokuvien edistäjänä. Tämän lisäksi liiton tehtäviin kuuluu yhteydenpito alan järjestöihin ja oppilaitoksiin sekä kansainvälisten yhteyksien luominen ja ylläpito. Tällä hetkellä paikallisyhdistyksiä on 13 ympäri Suomea seuraavilla paikkakunnilla: Helsinki, Hyvinkää, Imatra, Joensuu, Keuruu, Kirkkonummi, Kouvola, Lahti, Lappeenranta, Lohja, Mikkeli, Myllykoski ja Rauma. Mikäli omalla paikkakunnallasi ei ole paikallista yhdistystä, Liiton jäseneksi voi myös liittyä ns. suorajäsenenä. Suorajäsenen jäsenmaksu v. 2019 on 25 euroa vuodessa.

Jäsenten osoitteen muutokset liittoon: sähköpostiosoitteella: pentti.kemppinen@kolumbus.fi

Helsingin Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Esko Rautanen, puh 040 750 0654,
Sähköposti: esko.rautanen@yahoo.fi
Jäsenasiat Pentti Kemppinen,
puh. 040-5554951. Sähköposti:
pentti.kemppinen@kolumbus.fi
Kotisivut:
www.fvl.fi/jasenyhdistykset/helsinki
Kokoukset kerran kuukaudessa. Kokous-
paikkana on ollut tämän vuoden alusta
Helsingin Keskustakirjasto Oodi.

Hyvinkään seudun elokuvaajat ry.

Pj. Tero Makkonen, puh 040 5663969
Sähköposti tero.makkonen@hyvinkaa.fi
Postiosoite Kivivuorenkuja 5 E 72 01620
Vantaa. Kokoontuminen Villa Arttu, Kan-
kurinkatu 4-6 O-rappu, 05800 Hyvinkää.
Kokoonnumme vähintään kerran kuukau-
dessa tai harvemmin Kokoontumispaik-
kana Villa Arttu. Seuraavan kerhoillan
ajankohdan ja lisätietoa yhdistyksestä-
me löydät kotisivuiltamme [www.fvl.fi/](http://www.fvl.fi/jasenyhdistykset/hyvinkaa)
[jasenyhdistykset/hyvinkaa](http://www.fvl.fi/jasenyhdistykset/hyvinkaa).

IMATRA

Vuoksen Videokerho ry. Pj Risto Luukko-
nen, puh 040-7774105, sähköposti: risto.luukkonen@pp1.inet.fi
Sihteeri Eija Purho, puh. 050-3866967
sähköposti: eija.purho@pp.inet.fi
Kerhoillat Sarakuja 3:n kerhohuoneessa
kerran kuukaudessa klo 18,00
Viikon kerhopäivä ja aiheet ilmoitetaan
nettisivuilla ja jäsenille sähköpostilla.

Joensuun Elokuvaajat ry.

Pj. oto Aulis Mäkisalo, puh 040-568 9969,
Sähköposti [makisalo7\(at\) gmail.com](mailto:makisalo7(at)gmail.com)
Sihteeri Aulis Mäkisalo, puh. 040-568
9969

Keuruun Elokuvaajaseura ry.

Yhdyshenkilö, pj. Kyösti Tolppanen, Kol-
hontie 297, 42700 Keuruu.
Puh: 040-842 5621.

Kirkkonummen Videoharrastajat ry.

Pj. Tuula Äärelä puh 050 -5717099
Videopaja, Munkinmäentie 19, 02400
Kirkkonummi
Sähköposti: videoharrastajat@gmail.com
www.videoharrastajat.fi

Kouvolan Videokuvaajat ry.

Pj. Pekka Mauno puh. +358 405843504
Keskusaukio 3 A 15, 45700 Kuusankoski,
sp. pekka.mauno@pp.inet.fi
Sihteeri Into Nummila, Nikulantie 81,
47540 Lyöttälä. Puh.0400-156064 Yhdis-
tyksen kerhoillat ovat kuukauden 1. ja
3. keskiviikko klo 18.00. Kerhotilat ovat
Kouvola talossa. Tilaisuudet ovat vapaa-
muotoisia, jossa keskustellaan kuvaus-
tapahtumista sekä suunnitellaan uusia
kuvauksia. Kerhotiloissa jäsenet voivat
editoida kuvamateriaalia ja valmistaa
DVD -elokuvia.

Lahten Videokuvaajat ry.

Pj. Arja Savolainen os. Saimaankatu 12,
Tammisali, Lahti
Sähköposti: lvk@lahdenvideokuvaajat.fi
puh 040-5233838
Sihteeri: Aatos Suomilammi,
puh 0400-430681
Sähköposti: aatos.suomilammi@gmail.com,
Kotisivut: www.fvl.fi/jasenyhdistykset/Lahti
Jäseniltoja vähintään kerran kuukaudes-
sa Kino liriksen Tammisalissa klo 18-21.
Kerhoilloissa annetaan monipuolista
videoalan koulutusta. Jäsenillä on mah-
dollisuus olla mukana kuvaajina, äänittä-
jinä tai ohjaajina yhdistyksen yhteisissä
projekteissa. Lisää tietoa kerhoilloista on
kotisivuilla.

Saimaa Films ry

Pj Tauno Lakkala, sähköposti: saimaa-films@gmail.com Puh 040 766 1499
Kerhoillat ovat joka toinen keskiviikko,
parillisina viikkoina 17-20 Lappeenran-
nan kaupunginkirjaston satuhuoneessa.
Kerhoilloissa harjoitellaan käytännössä
elokuvan ja videon teon eri osa-alueita.
Kerran kuukaudessa on joko kerhon
edustaja tai ulkopuolinen esitelmöijä
luennoi elokuvan ja videon tekoon liitty-
vistä aiheista. Tilaisuus on kaikille avoin.

Lohjan Filmi- ja Videokuvaajat ry.

PPj. Kaarlo Lindroth. sähköposti kaarlo.lindroth@dnainternet.net puh.0500-480
009.
Sihteeri Jari Lindroth sihteeri@lohjanvideo.net.
Kerhoilta parittomien viikkojen torstai-
iltaisina
<http://www.lohjanvideo.net>

Mikkelin Harraste-elokuvaajat ry.

Puheenjohtaja Hamid Al-Sammarraee.
Sähköposti: hamid.alsammarraee@gmail.com
Sihteeri ja taloudenhoitaja
Kari Nuolinko, puh. 044-2642960
Kotisivut: <http://www.rivakka.net/mpy-karinuol>

Myllykosken Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Tapani Keppo, Kynttilänkuja 11, 46800
Myllykoski. Puh.040-553 2215.
Sähköposti: tapani.keppo@kymp.net

Rauman Elokuvaajat ry.

Pj. Tarmo Hotanen, Nummenvahe 1 B 32,
26100 Rauma.
Sähköposti: tarmo.hotanen@gmail.com